UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XIV. Quomodo Macedoniani ab Acacianis dissenserint, & quam pro se excusationem attulerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

Per Illyricum deinde tranſiit, eidem operi intentus, & ad Italiam pervenit. Illic Hilarium Pictavorum, quæ urbs eſt Aquitaniæ, Epiſcopum reperit, qui idem munus ſedulo ante ipſum expleverat. Prior enim ab exilio redierat, Italosq; & Gallos, quæ admittenda, quæ fugienda eſſent dogmata docuerat. Nam & Latino ſermone diſertiſſimus fuit, & libros lectu digniſſimos adverſus opinionem Arii compoſuit. Et Hilarius quidem iſte ac Euſebius, Nicænæ Synodi doctrinam hoc modo in Occidentis partibus aſſeruerunt.

A ἔπειτα σπουδάζων, καὶ ἰλλυριοὺς διῆλθε, καὶ εἰς ἰταλίαν ἧκεν· ἔνθα δὴ ταῦτα προκατωρθωκότα κατέλαβεν ἱλάριον, ὃς πικταβίων, πόλις δὲ ἥδε ἀκυιτανίας, ἐπίσκοπος ἦν· ἔτυχε γὰρ πρότερος ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐπανελθὼν, ἰταλούς τε καὶ γάλλους διδάξας, ποῖα μὲν χρὴ τῶν δογμάτων προσίεσθαι, ποῖα δὲ φεύγειν. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐλλόγιμος τῇ ῥωμαίων γλώττῃ ἐγένετο, καὶ λόγους ἀξιοχρέους, ὡς εἴρηται, συνέγραψεν, ἀπομαχομένους τοῖς ἀρείου δόγμασιν. ὧδε μὲν ἱλάριος οὗτος καὶ εὐσέβιος, ἐν τῇ πρὸς B δύσιν ἀρχομένῃ τὸ δόγμα τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου συνεκρότουν.

Caput XIV.

Quomodo Macedoniani ab Acacianis diſſenſerint, & quam pro ſe excuſationem attulerint.

PEr idem tempus ij qui à Macedonii partibus ſtabant, inter quos Eleuſius erat & Euſtathius ac Sophronius, qui jam Macedoniani palam vocitari cœperant, utpote qui peculiarem ſectam conſtituerunt; Conſtantii obitu licentiam nacti; convocatis iis qui Seleuciæ cum ipſis conſenſerant, Synodos quaſdam congregaverunt: & Acacianos ac fidẽ in Ariminenſi Concilio firmatam condemnarunt. Eam vero quæ Antiochiæ promulgata, & ab ipſis poſtea Seleuciæ confirmata fuerat, decretis ſuis comprobarunt. Cumque his objiceretur, cur ab Acacianis diſſiderent, quibus cum antea utpote ſibi conſentientibus communicabant, per Sophronium Paphlagonem hæc reſponderunt; Occidentales quidem Conſubſtantialem probaviſſe: Aetium vero in Orientis partibus diſſimilem quoad ſubſtantiam aſſeruiſſe. Et illos quidem diſtinctas Patris ac Filii perſonas Conſubſtantialis vocabulo temere in unum confudiſſe: hunc vero naturæ Filii cum Patris natura cognationem nimium quantum diviſiſſe. Se vero pie facere, qui Filium Patri ſimilem ſecundum hypoſtaſin dicant, & hanc mediam inter utroſque viam elegerint, cum utriq; illorum ad extremum contrariorum deflexiſſent. Et iſti quidem apud eos à quibus reprehendebantur, hac ratione ſe purgare conati ſunt.

Κεφ. ιδ'.

Ὅπως οἱ ἀμφὶ μακεδόνιον τοῖς περὶ ἀκάκιον ἀσυμφώνως διεφέροντο, καὶ τί ἦσαν ἀπολογούμενοι.

ΕΝ τούτῳ δὲ οἱ ἀμφὶ μακεδόνιον, ὧν ἦν ἐλεύσιος, καὶ εὐστάθιος, καὶ σωφρόνιος, ἤδη εἰς τὸ προφανὲς μακεδονιανοὶ καλεῖσθαι ἀρξάμενοι, ὡς εἰς ἴδιον διακριθέντες σύστημα, C ἀδείας τετυχηκότες τῇ κωνσταντίου τελευτῇ, συγκαλέσαντες τοὺς ἐν σελευκείᾳ ὁμόφρονας αὐτοῖς γενομένους, συνόδους τινὰς ἐποιήσαντο· καὶ τοὺς ἀμφὶ ἀκάκιον, τήν τε βεβαιωθεῖσαν ἐν ἀριμήνῳ πίστιν ἀπεκήρυξαν· τὴν δὲ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκτεθεῖσαν, ὕστερον δὲ ἐν σελευκείᾳ πρὸς αὐτῶν κυρωθεῖσαν, ἐπεψηφίσαντο· ἐγκαλούμενοι δὲ τί δήποτε πρὸς τοὺς ἀμφὶ ἀκάκιον διαφέρονται, πρότερον αὐτοῖς ὡς ὁμοδόξοις κοινωνοῦντες, τάδε διὰ σωφρονίου τοῦ παφλαγόνος ἀπεκρίναντο· ὡς οἱ μὲν κατὰ τὴν δύσιν, τὸ ὁμοούσιον ἐδόξαζον· ἀέτιος δὲ ἐν τῇ ἕω τὸ κατ' οὐσίαν ἀνόμοιον· καὶ οἱ μὲν, ἀτάκτως τὰς ἰδια-D ζούσας ὑποστάσεις πατρὸς καὶ υἱοῦ, συνέπλεκον εἰς ἑνότητα τῷ τοῦ ὁμοουσίου ὀνόματι· ὁ δὲ σφόδρα τῆς τοῦ υἱοῦ πρὸς τὸν πατέρα φύσεως διίστα τὴν οἰκειότητα· σφᾶς δὲ εὐσεβεῖν, ὅμοιον εἶναι τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν καθ' ὑπόστασιν λέγοντας, καὶ μέσην ἀμφοῖν ταύτην τὴν ὁδὸν ἐπιλεξαμένους, ἑκατέρων πρὸς ἄκρον τοῦ ἐναντίου χωρησάντων· καὶ οἱ μὲν ὧδε ἀπολογεῖσθαι τοῖς μεμφομένοις ἐπειρῶντο.